

hvordan GMO-markers frø og pollen er spredt over lange afstande til konventionelt dyrkede marker og om, hvordan regeringer og landmænd er udsat for pres fra GMO-producenternes side. Hele denne situation gjorde, at The Guardian den 17. august 2002 skrev en leder, hvor de citerede Elliot Morley fra det engelske »Department for Environment, Food and Rural Affairs« for en advarsel om: »Der er enormt internationalt pres på os for at tillade GMO-afgrøder og frø i dette land.... fra hele biotek-industrien. De arbejder gennem nationale regeringer og verdenshandelsorganisationerne og lægger pres på EU«.

Denne pression kan tage mange former. En af de mere raffinerede er den amerikanske regerings »tilbud« om at levere GMO-fødevarer som fødevarerhjelpe til tørkeramte områder i det sydlige Afrika. Financial Times skrev den 23. august 2002, at dette forsøg på at introducere GMO-fødevarer til Afrika er blevet skarpt fordømt af World Conservation Union (IUCN), som er en sammenslutning af 70 lande. IUCN repræsenterer også 10.000 forskere og videnskabsmænd over hele verden og 350 ngo'er. IUCN har opfordret landene i Afrika til at forkaste det amerikanske tilbud, da det kan få store konsekvenser for deres egne landbrugssystemer. Der kan f.eks. ske det, at korn og anden form for fødevarerhjelpe kan blive plantet af lokale farmere og ikke konsumeret, som det var meningen. Hvis genetisk modificerede organismer på denne måde finder vej til de lokale afgrøder, kan en eventuel eksport senere hen blive forkastet af lande, der i modsætning til USA har en anden politik på dette område.

Denne problematik går igen i en artikel i dagbladet Politiken den 25. september 2002, hvoraf det fremgår,

at Zambia den 11. september i år har sagt nej til at modtage amerikansk nødhjelpe i form af genmanipulerede majs og sojabønner. Ifølge Politiken har regeringen i Zambia taget denne beslutning af to årsager: »For det første på grund af en total mangel på information om, hvilke risici der er ved disse produkter. For det andet fordi Zambia var bange for, at noget af majs eller sojabønnerne ville blive brugt som såsæd og dermed ødelægge muligheder for at eksportere afgrøder til blandt andet EU«.

GMO-industrien har ikke kunnet levere videnskabelige svar på, hvordan GMO-produkter kan ændre og påvirke hele fødekæden på længere sigt. Det er der sådan set ikke noget at sige til, for det kan ingen med sikkerhed sige. Men GMO-industrien har en vare, som den har udviklet, og som den vil sælge, derfor denne pression. Derfor skal forbrugerne lade sig nøje med mindre krav til mærkning, derfor skal forbrugerne finde sig i, at fødevarer, som er produceret ved hjælp af f.eks. GMO-foder, ikke skal mærkes som GMO-produkter, osv.

Forslagsstillerne mener ikke, at der kan gives køb på kravene til GMO. Det er for sent, når GMO-frø og pollen har spredt sig overalt på markerne. Så er løbet kørt for de økologiske landmænd og de landmænd, der dyrker konventionelt, men GMO-frit. Derfor håber forslagsstillerne, at Folketinget vil bakke op om dette beslutningsforslag, som skal sikre, at EU's moratorium ikke ophæves, før GMO-producenterne og andre har leveret totalt sikre løsninger på spredningsproblemet, og før der er gennemført krav om, at alle GMO-produkter skal mærkes som sådanne.

Skriftlig fremsættelse

Keld Albrechtsen (EL):

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig herved at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om opretholdelse af GMO-moratoriet.

(Beslutningsforslag nr. B 6).

Jeg henviser i øvrigt til de bemærkninger, der ledsager forslaget, og anbefaler det til Tingets velvillige behandling.